

S. Koźmiński, *Słownik lekarzów polskich*, Warszawa 1888, s. 443

Sawiczewski Józef, ur. w 1762 r. we wsi Zarzeczce, w ziemi przemyskiej. Początkowe nauki pobierał w Jarosławiu, a następnie w Przemyślu, pod opieką swojego brata Ignacego, prefekta szkół przemyskich. W 1786 r. przybył do Krakowa i tu kształcił się w zawodzie farmaceutycznym, a w 1792 r. otrzymał stopień magistra farmacji. Zarządzał apteką poddominikańską, a później apteką Jana Szustra, którą następnie zakupił na własność. Za rządu austriackiego dwukrotnie nie przyjął oferowanej mu katedry chemii. W 1809 r. rozpoczął wykłady farmacji, farmakologii i toksykologii; od 1815 r. pozostał przy samej tylko katedrze farmacji. Za zasługi profesorskie otrzymał w październiku 1818 r. honorowy dyplom doktora medycyny. Zm. 20 stycznia 1825 r.